

nister fremhævede, er der ingen Grund til at antage, at samtlige Landets Kommuner ville benytte Tilbudet. Af den Grund have vi kunnet affatte Lovforslaget paa den Maade, som det er sket; det har den Fordel, at det slutter sig nær til Folkethingets Forslag, kun at der er sket den Forandring deri, at det er Laan i Stedet for Tilskud, som kan ydes, hvilket jeg finder ubetinget er et Fortrin. Men der er en Ting, som jeg ikke kan undlade at fremhæve. Den ærede Minister bemærkede selv, at hans Forslag var mere vidtgaaende, idet det gav ham Bemyndigelse til at yde en Kommune et Beløb, der var større end 50 D. pr. Individ. Det er dette Videregaaende, som maa vække vor Betænkelighed. Efter Forslaget, som det er vedtaget ved 2den Behandling, kan Finansministeren strax efter Lovens Udstedelse udbetale til de Kommuner, som bede derom, et Beløb, der svarer til 50 D. pr. Individ, og det er af Bigtighed, at det ydes strax. Men efter Forslaget, som det her foreligger, kan jeg ikke se, hvorledes den ærede Minister kan udbetale Noget strax; thi der kan jo være en Kommune, som trænger til Meget, og en anden, som kun har Brug for Lidt, og det synes mig da, at den ærede Finansminister maa blive nødt til at indfalde Forlangender fra samtlige Landets Kommuner om, hvor Meget de ønske, for at faae at vide, hvorledes han vil kunne fordele Beløbet til de forskjellige, og skal der en saadan Overveielse til, vil Hjælpen ikke kunne ydes strax, og det er dog vistnok netop det, der har Betydning. Det forekommer mig derfor, at man hellere bør fastholde vort oprindelige Forslag, og det glæder mig at høre af den ærede Minister, at selv om han foretrækker det andet, vil han dog ogsaa kunne være tilfreds med det ved 2den Behandling Vedtagne.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, gik man til Afstemning, hvorved

Ændringsforslag af Finansministeren:

§ 7 affattes saaledes:

Finansministeren bemyndiges til at Statskassens Midler at anvende et Beløb af indtil 1 Million Kroner til midlertidige Laan til Kommunerne for at sætte dem i Stand til at yde de i denne Lovs §§ 2 til 6 nævnte Understøttelser. Laanebevillingerne ere stempelefri. Laanene ere rentefri og skulle tilbagebetales inden 1ste April 1887.

forkastedes med 32 St. imod 18.

Lovforslagets endelige Vedtagelse fattedes derpaa under Forhandling.

Madsen: Uagtet det foreliggende Lovforslag har faaet en anden Affattelse ved den Afstemning, som er foregaaet her i Thinget, end jeg ønsker, skal jeg dog stemme for Lovforslagets endelige Vedtagelse, fordi jeg gjerne vil fremme Sagen og gjøre, hvad der kan gøres, for at føre den videre.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, gik man til Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 52 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilskillet Folkethingets Formand, for at det paany kan fremmes der.

Lige over for alle Eventualiteter maa jeg beramme et Møde til Kl. 2 i Dag. Tiden for Mødet er fastsat efter Aftale med Formanden i det andet Thing, og Dagsordenen for dette Møde vil da være:

Meddelelse af Formanden.

Mødet hævet Kl. 12. 35'.

Femtende Møde.

Onsdagen den 23de December 1885 Kl. 2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Meddelelse af Formanden.

Formanden: Den Meddelelse, jeg har at gjøre, er, at jeg fra Folkethingets Formand har modtaget tilbage til Landstinget: „Forslag til Lov om Foranstaltninger til at modvirke Arbejdsløsheden samt til at formindske den derved